

Materiál na rokovanie

HSR SR 20. 05. 2024

bod 3

STANOVISKO

k návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony

1. Popis návrhu

Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „návrh zákona“) sa predkladá s cieľom vykonať transpozíciu a implementáciu smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2041 z 19. októbra 2022 o primeraných minimálnych mzdách v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2022) (ďalej len „smernica“), ako aj s cieľom zvýšiť mieru pokrytia kolektívnym vyjednávaním, kvalitu sociálneho dialógu a upraviť niektoré aktuálne pracovnoprávne otázky, ktoré sú predmetom záujmu zamestnávateľov, zamestnancov a štátu. Návrh zákona vytvára rámec pre primeranosť zákonných minimálnych miezd na účely dosiahnutia dôstojných životných a pracovných podmienok a podporu kolektívneho vyjednávania o stanovovaní miezd.

S cieľom transponovať a implementovať smernicu sa navrhuje novelizovať zákon č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní v znení neskorších predpisov a upraviť proces vytvorenia a aktualizácie akčného plánu na podporu kolektívneho vyjednávania, ak miera pokrytia kolektívnym vyjednávaním je menej ako 80 %, s cieľom zvýšenia jeho pokrytia.

S cieľom zvýšiť predvídateľnosť podnikateľského prostredia a vzhľadom na automatický vzorec pre určenie súm stravného a súm základných náhrad za používanie cestného motorového vozidla upravený v zákone č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov, navrhuje sa podobne ako pri sume minimálnej mzdy informovať zamestnávateľov a zamestnancov o zvýšení predmetných súm uverejnením oznamu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky v dostatočnom časovom predstihu.

Z dôvodu opakujúcich sa požiadaviek z praxe a s cieľom spresnenia práv zamestnanca a povinností zamestnávateľa sa navrhuje v zákone č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov spresniť právnu úpravu používania cestného motorového vozidla zamestnanca na pracovnej ceste, pokiaľ ide o preukázanie a úhradu výdavkov, ktoré sa týkajú pohonných látok, a zaviesť tam, kde je to potrebné, osobitné pravidlá pre elektrovozidlá a plug-in hybridné vozidlá.

2. Stanovisko KOZ SR

KOZ SR si v rámci medzirezortného pripomienkového konania (ďalej len „MPK“) uplatnila niekoľko zásadných pripomienok k návrhu zákona, ako aj pripomienky nad rámec predloženého zákona, ktoré však vecne súvisia s cieľmi smernice. Na základe výsledkov

rozporového konania uskutočneného dňa 24.4.2024 KOZ SR predkladá na rokovanie Hospodárskej a sociálnej rady SR nasledujúce stanovisko:

1. **K Čl. I** – Zákon č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde – KOZ SR nemá k predloženému Čl. I pripomienky. Dovoľujeme si však uviesť, že zotrávame v presvedčení, že zriadenie komisie podľa § 8b (Komisia pre minimálnu mzdu a zapojenie zástupcov zamestnávateľov a zástupcov zamestnancov) by malo byť zabezpečené a organizované subjektom na tripartitnom princípe (Hospodárska a sociálna rada SR – zákon aj rokovací poriadok umožňuje pre jednotlivé oblasti pôsobenia rady zriadiť poradné orgány, ktoré sa skladajú z odborníkov, ktorých určujú zástupcovia vlády a sociálnych partnerov), čím je zabezpečené rovnostranné zapojenie sociálnych partnerov na plnení úloh v zmysle § 8b ods. 2.
2. **K Čl. V** – Zákon č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách. KOZ SR si v rámci MPK uplatnila zásadnú pripomienku k § 13 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách a aj na základe podpísaného záznamu z rozporového konania na vznesenej pripomienke trvá. Vo vyhodnotení MPK predloženom na rokovanie Hospodárskej a sociálnej rady SR je nesprávne uvedené, že bol rozpor odstránený na rozporovom konaní dňa 24.4.2024.

KOZ SR zotráva na požiadavke upraviť § 13 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných, aby bolo zrejme, že **Ministerstvo financií SR má povinnosť nie možnosť, napríklad každoročne**, keďže proces indexácie základných sadzieb stravného v eurách alebo v cudzej mene je závislý na návrhu Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky vypracovaného podľa podkladov zastupiteľských úradov o cenách jedál a nealkoholických nápojov vo verejných stravovacích zariadeniach v jednotlivých krajinách alebo s využitím štatistických údajov Medzinárodného menového fondu, Organizácie Spojených národov alebo iných medzinárodných finančných štatistických údajov a je náročnejší, **aktualizovať zoznam krajín, pre ktoré sa ustanovujú sadzby stravného a rovnako ich na základe rastu cien aj zvyšovať**.

Odôvodnenie:

Od roku 2014 kontinuálne žiadame Ministerstvo financií SR o aktualizovanie opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 401/2012 Z. z., ktorým sa ustanovujú základné sadzby stravného v eurách alebo v cudzej mene pri zahraničných pracovných cestách.

V roku 2012 bolo vydané opatrenie č. 401/2012, ktoré upravovalo výšku sadzieb na rok 2013 (účinnosť od 1.1.2013).

Údaje zo zastupiteľských úradov nie sú voľne k dispozícii, preto KOZ SR, na základe zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií), požiadala v roku 2014 Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí SR (ďalej len MZVaEZ SR) o sprístupnenie týchto podkladov za roky 2012 a 2013. MZVaEZ SR žiadosti KOZ vyhovel a zaslalo informácie Finančného odboru MZVaEZ SR. Išlo len o podklady na rok 2013, keďže v ďalších rokoch nebola zo strany Ministerstva financií SR znesená požiadavka na poskytnutie podkladov. Z tohto dôvodu neboli ceny jedál v reštauračných zariadeniach preverované. Výška stravného v zahraničí zostala od posledného opatrenia z roku 2012 nezmenená.

Z poskytnutých údajov vyplynulo, že zvýšenie sadzieb stravného na rok 2013 oproti roku 2012 navrhli zastupiteľské úrady SR (ďalej ZÚ SR) v 118 krajinách a MZVaEZ SR v 106 krajinách. Z nich MF SR zvýšilo sadzby len v dvoch krajinách Etiópii a Vietname a iba o 1 €. Stanovené sadzby stravného pritom nezodpovedajú ani návrhom ZÚ SR, či MZVaEZ SR ani reálnemu vývoju inflácie v daných krajinách. Napríklad pre Etiópiu sa zvýšilo stravné z 39 € na 40 €. Návrh ZÚ SR pritom určil sumu 55 € a MZVaEZ SR 45 €. Zníženie sadzieb stravného na rok 2013 oproti roku 2012 navrhli ZÚ SR v 2 krajinách (Konžská demokratická republika a Konžská republika) a MZVaEZ SR v 4 krajinách (Azerbajdžan, Gruzínsko, Konžská demokratická republika a Konžská republika). MF SR znížilo sadzby v šiestich krajinách, pritom v 4 prípadoch išli významne pod návrh ZÚ SR a MZVaEZ SR. Najnižšie návrhy vo výške 35 € boli pre Arménsko – MF SR stanovilo zníženie z 35 € na 27 €, pre Azerbajdžan – MF SR stanovilo zníženie z 36 € na 28 € a pre Gruzínsko – MF SR stanovilo zníženie z 37 € na 29 €. Pre Komory bol najnižší návrh 40 € a MF SR znížilo stravné z 35 € na 27 €.

Na rok 2014 MF SR neplánovalo prehodnotiť sadzby stravného, keďže nepožiadalo MZVaEZ SR o podklady. Uvedené len ilustruje, že napriek tomu, že dochádza k reálnemu nárastu cien MZVaEZ SR, či ZÚ SR nemajú možnosť upovedomiť MF SR, keďže to ich najprv musí vyzvať k poskytnutiu údajov.

V zákone takisto nie je exaktne uvedené, že je nutné zdvíhať sadzby pri zvýšených nákladoch na stravovanie v daných krajinách, respektíve pravidelne na ročnej báze indexovať sadzby minimálne o mieru inflácie (prípadne o rast cien potravín).

Od roku 2013 nebola vykonaná žiadna zmena v sumách stravného, teda nie je vydané žiadne nové opatrenie Ministerstva financií Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovujú základné sadzby stravného v eurách alebo v cudzej mene pri zahraničných pracovných cestách. Sumy stravného, teda zostávajú nezmenené od roku 2013, napriek tomu, že ceny medziročne rastú.

V roku 2018 KOZ SR opätovne požiadala MF SR o prehodnotenie sadzieb stravného, keďže z analýzy KOZ SR a z dostupných štatistických údajov vyplynulo, že vo väčšine krajín sveta ceny (vrátane cien potravín, reštaurácií a hotelov) rástli.

V roku 2023 KOZ SR znova pristúpila k osloveniu MF SR so žiadosťou o zvýšenie základných sadzieb stravného v eurách alebo v cudzej mene, keďže nedošlo k jeho aktualizácii a z dôvodu, že za obdobie od roku 2012 sa vo významnej miere zmenili ceny v jednotlivých krajinách.

Naším požiadavkám v tomto smere nebolo zo strany MF SR vyhovené, keďže v zmysle zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, podľa § 13 ods. 2 a ods. 3, nevyplýva MF SR zákonná povinnosť pristúpiť k zmenám základných sadzieb stravného v eurách alebo v cudzej mene pri zahraničných pracovných cestách a to napriek nárastu cien v jednotlivých krajinách.

Zatiaľ poslednú žiadosť KOZ SR smerovala na MF SR začiatkom roka 2024, pričom z odpovede MF SR vyplynulo, že v súčasnosti sa opätovne nepristúpi k zvýšeniu sadzieb stravného z dôvodu vysokého odhadovaného nákladu pre rozpočet verejnej správy a podnikateľský sektor.

KOZ SR je presvedčená, že za obdobie viac ako desiatich rokov došlo vo väčšine krajín k významnému nárastu v cenách, a to vrátane nárastu cien potravín a cien jedál a nealkoholických nápojov vo verejných stravovacích zariadeniach, čo nepriamo potvrdzuje aj MF SR, keďže argumentuje zvýšenými nákladmi na realizáciu zmeny.

Aktuálna situácia v súvislosti s vývojom vojenského konfliktu na Ukrajine, či energetickou krízou spôsobili významný nárast cien nielen u nás, ale aj v ostatných krajinách sveta. Po odznení krízy spôsobenej pandémiou COVID-19 sa vo vyššej miere uskutočňujú prezenčné zahraničné pracovné cesty zamestnancov. Zároveň sme už od začiatku roka 2022 konfrontovaní s extrémnym rastom cien a to tak potravín, rovnako aj cien energií, čo vytvára tlak aj na nárast cien jedál a nealkoholických nápojov vo verejných stravovacích zariadeniach. Takto vysoký rast cien spôsobuje, že platné základné sadzby stravného nenapĺňajú základný účel zabezpečenia stravovania zamestnancovi počas trvania zahraničnej pracovnej cesty, ktorým je stravovanie zodpovedajúce zásadám správnej výživy.

Odsúvanie aktualizácie sadzieb stravného má tak negatívny dopad na zamestnancov, aj na ich vôľu absolvovať zahraničné pracovné cesty, ale najmä z roka na rok zvyšuje odhadované negatívne dopady na rozpočet verejnej správy aj podnikateľský sektor.

3. K Čl. VI – Zákon č. 103/2007 Z. z. o trojstranných konzultáciách na celoštátnej úrovni a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o tripartite).

KOZ SR si v rámci MPK uplatnila zásadné pripomienky k § 3 ods. 2 až 4, § 7 ods. 6 a ods. 7, § 8 ods. 5 písm. d), § 11 zákona č. 103/2007 Z. z. o trojstranných konzultáciách na celoštátnej úrovni a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o tripartite).

KOZ SR ustúpila od svojej pripomienky, ktorá sa týkala technických záležitostí ohľadom fungovania Hospodárskej a sociálnej rady. Za túto pripomienku považuje len ustúpenie v pripomienke k § 11.

KOZ SR naďalej trvá na uplatnených pripomienkach k § 3 ods. 2 až 4, § 7 ods. 6 a ods. 7 a § 8 ods. 5 písm. d).

Žiadame nahradiť § 3 ods. 2, ods. 3 a ods. 4 zákona č. 103/2007 Z. z. o trojstranných konzultáciách na celoštátnej úrovni a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o tripartite) v znení zákona č. 76/2021 Z. z. nasledujúcim znením:

„(2) Zástupcami zamestnávateľov na účely tohto zákona sú zástupcovia vymenovaní reprezentatívnymi združeniami zamestnávateľov.1) Reprezentatívne združenie zamestnávateľov je združenie zamestnávateľov, ktoré združuje zamestnávateľov z viacerých odvetví hospodárstva alebo má pôsobnosť najmenej v piatich krajoch, ktorí spolu zamestnávajú najmenej 100 000 zamestnancov v pracovnom pomere alebo obdobnom pracovnom vzťahu.

(3) Zástupcami zamestnancov na účely tohto zákona sú reprezentatívne združenia odborových zväzov.1) Reprezentatívne združenie odborových zväzov je združenie odborových zväzov, ktoré združuje zamestnancov v pracovnom pomere alebo obdobnom pracovnom vzťahu z viacerých odvetví hospodárstva s najmenej 100 000 zamestnancami, ktorí sú členmi odborov.

(4) Zástupcovia zamestnávateľov a zástupcovia zamestnancov preukazujú svoju reprezentatívnosť podľa odsekov 2 a 3 na žiadosť zástupcov vlády alebo sociálneho partnera, ktorý vyslovil pochybnosť o ich reprezentatívnosti; o takto preukázanej reprezentatívnosti môže zástupca vlády alebo sociálny partner vysloviť pochybnosť až po uplynutí 12 mesiacov od uznania reprezentatívnosti. Zástupcovia zamestnávateľov preukazujú reprezentatívnosť predložením zoznamu združených zamestnávateľov, ktorý obsahuje obchodné meno (meno a priezvisko), identifikačné číslo, sídlo (bydlisko) a počet zamestnancov. Zástupcovia zamestnancov preukazujú

reprezentatívnosť predložením zoznamu odborových organizácií, ktorý obsahuje počet zamestnancov, ktorí sú členmi odborov.“

Žiadame nahradiť § 7 ods. 6 a ods. 7 zákona č. 103/2007 Z. z. o trojstranných konzultáciách na celoštátnej úrovni a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o tripartite) v znení zákona č. 76/2021 Z. z. nasledujúcim znením:

„(6) Plenárne zasadnutie je schopné rokovať a prijímať závery, ak sú na jeho zasadnutí prítomní najmenej štyria členovia rady, ktorí sú členmi vlády, najmenej štyria členovia rady zastupujúci zamestnávateľov a najmenej štyria členovia rady zastupujúci zamestnancov.

(7) Závermi rokovania plenárneho zasadnutia sú dohody, stanoviská a odporúčania, ktoré sú súčasťou materiálu predkladaného na rokovanie orgánu, ktorý materiál ďalej prerokúva alebo o ňom rozhoduje. Ak sú stanoviská k predloženému materiálu zhodné, je záverom z rokovania plenárneho zasadnutia spoločné stanovisko. Ak sú stanoviská k predloženému materiálu rozporné, je súčasťou záverov z rokovania plenárneho zasadnutia stanovisko vlády a každého sociálneho partnera.“

Žiadame nahradiť § 8 ods. 5 písm. d) zákona č. 103/2007 Z. z. o trojstranných konzultáciách na celoštátnej úrovni a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o tripartite) v znení zákona č. 76/2021 Z. z. nasledujúcim znením:

„d) informuje vládu o záveroch orgánov rady.“

Odôvodnenie:

KOZ SR zásadne nesúhlasila s prijatím zákona č. 76/2021 Z. z., ktorým sa v Čl. VIII novelizoval zákon č. 103/2007 Z. z. o trojstranných konzultáciách na celoštátnej úrovni a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o tripartite) s účinnosťou od 1. marca 2021.

Kvôli zmenám ustanoveným v zákone č. 76/2021 Z. z. sa KOZ SR v tom čase obrátila aj na prezidentku SR, a rovnako aj na medzinárodné inštitúcie (Európsku odborovú organizáciu, Medzinárodnú organizáciu práce).

Vláda SR schválila navrhované zmeny v zákone, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (následne schválený ako zákon č. 76/2021 Z. z.), ktoré predložil na rokovanie vlády SR 4.11.2020 minister práce, sociálnych vecí a rodiny. Zmeny v návrhu zákona vyplynuli z uznesenia vlády SR č. 400/2020, ktoré bolo prijaté 24.6.2020 k návrhu zákona, ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti so zlepšovaním podnikateľského prostredia zasiahnutým opatreniami na zamedzenie šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19, teda k tzv. kilečku. Úpravy v zákone č. 76/2021 Z. z. kopírovali záväzky z uznesenia vlády SR, a tým nedali veľkú možnosť na zásadné zmeny, ktoré vyplynuli z medzirezortného pripomienkového konania. Upozorňovali sme, že pri prijímaní týchto zmien bol legislatívny proces len čiastočne dodržaný, keďže zákon bol predmetom medzirezortného pripomienkového konania, ale z dôvodu platného uznesenia sa neakceptovali takmer žiadne pripomienky. Zásadne požadujeme vrátiť ustanovenia § 3 ods. 2 až 4, § 7 ods. 6 a ods. 7, § 8 ods. 5 písm. d) do pôvodného znenia účinného pred prijatím úpravy účinnej od 1. marca 2021.

K § 3 ods. 2 až 4

Pôvodné znenie zákona (spred marca 2021) zabezpečuje rovnaké podmienky na členstvo v tripartite pre všetkých sociálnych partnerov, a to podmienkou zamestnávania najmenej 100 000 zamestnancov v prípade zamestnávateľov a združovania najmenej 100 000 zamestnancov v prípade odborovej organizácie. Úpravy prijaté od 1. marca 2021 považujeme za účelové s cieľom oslabiť postavenie Konfederácie odborových zväzov Slovenskej republiky ako najreprezentatívneho zástupcu zamestnancov v tripartite a umožniť, aby sa do tripartity dostali absolútne nereprezentatívne združenia zástupcov zamestnancov.

V súčasnosti platné znenie považujeme za diskriminačné, resp. zakotvujúce nerovnaké zaobchádzanie s tými združeniami, ktoré spĺňajú podmienku združovania najmenej 100 000 zamestnancov, ktorí sú členmi odborov v porovnaní s tými, ktoré podmienku 100 000 združených zamestnancov nespĺňajú a nemusia spĺňať. Zmenou zákona sa ustanovila dvojaká podmienka na členstvo v tripartite a to tým, že zatiaľ čo jedno združenie splnilo podmienku (100 000 zamestnancov), ďalšiemu združeniu už len stačí, že sa o členstvo bude uchádzať (až do celkového počtu troch subjektov), pričom počet zamestnancov, ktorých združuje alebo zamestnáva už slúži len na určenie poradia pre získanie členstva. Teoreticky môžu byť členmi tripartity združenia, ktoré reálne reprezentujú minimálny počet zamestnancov len z niektorých odvetví hospodárstva.

Je diskriminačné a ide o nerovnaké zaobchádzanie, ak jedno združenie bolo kvalifikované za reprezentatívne, a spĺňajúce prísne stanovenú podmienku 100 000 združených zamestnancov v pracovnom pomere (ak ide o združenie odborov) alebo 100 000 zamestnaných zamestnancov v pracovnom pomere (ak ide o združenie zamestnávateľov) a iné združenie odborov alebo zamestnávateľov sa stáva tiež reprezentatívnym, ale podmienku 100 000 združených alebo zamestnaných osôb nespĺňa. Ide o účelovú právnu úpravu s cieľom zvýhodňovať jedno združenie pred druhým, a to bez ohľadu na to, či pôjde o združenie zamestnávateľov alebo odborov. Je tiež v rozpore s povahou a účelom reprezentatívnosti, aby v tripartite boli zastúpené združenia, ktoré fakticky nie sú reprezentatívne (tzn. nespĺňajú podmienku 100 000 zamestnaných alebo organizovaných osôb). Platnú úpravu naďalej považujeme za nesúladnú s Dohovorom MOP č. 144/1976 o trojstranných konzultáciách na podporu uplatňovania pracovných noriem. Pojem reprezentatívnosť definuje Dohovor MOP č. 144/1976, podľa ktorého reprezentatívne znamenajú najreprezentatívnejšie, tzn. najväčšie a nie nereprezentatívne, tzn. tie ktoré sú menšie, resp. ktoré sa formálne stali reprezentatívne na základe tejto novely.

Predkladateľ zmien naopak odôvodňoval, že navrhnutá úprava je v zmysle Dohovoru MOP č. 144/1976 v znení, že: „V zmysle dohovoru MOP sa teda nehovorí o tom, že by si štát nemohol určiť kritéria reprezentatívnosti ani to, že by v rámci HSR SR na jednej zo strán mal sedieť len jeden subjekt. Cieľom je zabezpečiť rozmanitosť názorov.“ V tomto kontexte zdôrazňujeme, že pôvodná úprava z pred marca 2021 určovala kritéria reprezentatívnosti a umožňovala zastúpenie viacerých (dokonca neobmedzený počet) subjektov na strane zamestnávateľov aj zamestnancov. Už pred novelou zákona na strane zamestnávateľov pôsobili 4 subjekty (RÚZ, APZD, AZZZ SR a ZMOS), ale na základe splnenia rovnakých zákonných podmienok, a to 100 000 zamestnaných osôb, teda na základe nediskriminačného rovnakého prístupu k jednotlivým subjektom.

Prax z fungovania HSR SR dokazuje, že čím viac je zúčastnených subjektov na jednotlivých stranách, tým je viac možných protichodných názorov a náročnejšia je aj dohoda, a to dokonca aj na vlastnej strane zástupcov zamestnávateľov alebo

zamestnancov. Od účinnosti novely sa významnejšie nezlepšil ani nekultivoval sociálny dialóg a nepotvrdilo sa ani zabezpečenie rozmanitosti názorov. Do tripartity na strane zamestnancov doposiaľ vstúpilo len jedno združenie.

Navyše aj „nereprezentatívni“ zástupcovia zamestnancov majú možnosť vyjadrovať svoj názor napr. v MPK a zapájať sa do tvorby legislatívy rovnako ako občianska spoločnosť.

K § 7 ods. 6 a ods. 7, § 8 ods. 5 písm. d)

Spolu s prijatím zmien v reprezentatívnosti sa upravili náležitosti plenárneho zasadnutia a to tak, že sa umožnilo realizovať na pôde tripartity dvojstranné rokovania. Toto oslabuje až spochybňuje samotný význam tripartity. Možnosť dvojstranných rokovaní mimo tripartity nie je obmedzená, ale je hrubé porušenie princípov tripartitného dialógu, pokračovať v individuálnom rokovaní tak, ako to umožňuje súčasné znenie.

Ustanovenie považujeme za účelové, keďže pred prijatím zmien v zákone, KOZ SR opustila rokovanie HSR SR a prerušila sociálny dialóg, práve z dôvodu porušenia princípov tripartitizmu.

Platným ustanovením sa umožňuje prakticky permanentná činnosť HSR SR, bez ohľadu na nesúhlas ktoréhokolvek zo sociálnych partnerov, keďže aj keď rada nebude schopná prijímať závery, stanovisko člena rady, ktorý sa na zvolané plenárne zasadnutie dostaví bude prerokované a vyhotoví sa záznam, ktorý je postúpený na ďalšie legislatívne konanie (rokovanie vlády). HSR SR tak môže byť miestom, kde sa síce môže vypočúť stanovisko sociálnych partnerov, ale prakticky je úplne jedno aký názor majú sociálni partneri navzájom a v zásade nemusí ísť ani o tripartitné rokovanie.

- 4. K predloženým pripomienkam (13 zásadných pripomienok) nad rámec predloženého zákona, k zákonu č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce – KOZ SR ustúpila od pripomienok a očakáva, že sa naplní prísľub Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR a budú prerokované otázky nevyhnutných úprav v Zákonníku práce za účasti sociálnych partnerov s cieľom naplniť záväzky smernice, tak ohľadom zvyšovania pokrytia kolektívnymi zmluvami, ale aj napĺňania cieľa v oblasti primeranosti minimálnych miezd na Slovensku.**

3. Závery a odporúčania

KOZ SR odporúča predložený návrh zákona na ďalšie legislatívne konanie po akceptovaní vznesených zásadných pripomienok.